

Magasin fra Kirkens Bymisjon 5/2004

bymisjon

www.bymisjon.no

Utsalgspris 20,-

Lys - motkraft - håp

side 3

Hjertevarme og englesang

Høstens TV-aksjon ligger bak oss. Jeg er glad og takknemlig for alt som skjedde i forbindelse med aksjonen. Mange brukere av Bymisjonen hadde mot til å fortelle om sine liv og sine livserfaringer. Det betydde mye. Frivillige og ansatte gjorde en kjempejobb og tusenvis av mennesker var involvert enten som bøssebærere eller som bidragsytere på andre måter. Det kom inn mye penger som Rådet for psykisk helse og Kirkens Bymisjon nå skal forvalte til beste for de som sliter tyngst i vårt samfunn. Årets TV-aksjon ønsket noe mer enn kroner og ører. Vi mente det var viktig med det holdningsskapende arbeidet. Mange som har det vanskelig føler seg ofte stigmatisert og ekskludert fra det vanlige samfunnslivet. Vi ønsket derfor også å bidra til å skape et varmere og rausere samfunn. Det ble arrangert over 3000 gjestebud i Norge denne høsten. Gjestebudene var svært forskjellige, noen var spesielle og fikk mye medieomtale, de fleste forgikk uten at de fikk de store overskriftene. Men felles for alle var at mennesker møttes. Vi lager så lett skillelinjer mellom oss og tror at forskjellene er større enn likhetene. Den beste måten å bryte ned skillelinjer og fordommer på, er å møtes. Det å møtes rundt et måltid er et flott uttrykk for fellesskap, og at vi skal dele med hverandre.

Nå går vi julehøytiden i møte. Julens budskap formidler troen på kjærlighetens kraft og kjærlighetens vei. Julen forteller oss om møtet mellom himmel og jord. Gjennom barnet i krybben skapes broen mellom våre liv og Guds rause kjærlighet. Englene synger om fred og forsoning, om nåde og kjærlighet. Gjestebudet kan også være et bilde på nattverdfellesskapet eller på det måltidet vi en gang skal feire i himmelens rike.

Vi må hjelpe hverandre til å holde hjertevarmen levende – slik at vi stadig er opptatt av å skape et samfunn som inkluderer og tar vare på hverandre. Julen oppleves brutal og vanskelig for mange. Samtidig vet vi at mange gjør mye for å bidra med noe. Kirkens Bymisjon ønsker å bidra til å gjøre både hverdagene og festdagene litt bedre for de som har det vanskeligst.

Takk til alle som gjør dette mulig; - både gjennom forbønn, pengegaver, frivillig innsats eller som ansatt.

Jeg ønsker alle en velsignet julehøytid.

Helen Bjørnøy
Generalsekretær

BYMISJON

Informasjonsblad for
Stiftelsen Kirkens
Bymisjon Oslo
Tollbugata 3,
0152 Oslo
Telefon 22 36 55 00

Redaktør:
Per Frogner

Journalist:
Margrethe Høydalsvik

Layout:
IhlCom, Torstein Ihle
Jorunn Waaler

Foto forsider:
Alf Børjesson

Hjemmeside:
www.bymisjon.no

E-post:
firmapost@skbo.no

Trykk:
Glomvik trykkeri

Opplag:
42 000

NIK-kontrollerte
innsamlingskonti:
Post- og bankgiro 105 eller
7011 05 18593

Liv Braathe og Marit Nyen melder seg til tjeneste med mye erfaring.

Bølge av nye frivillige etter TV-aksjonen

Over 100 nye frivillige tok kontakt med Kirkens Bymisjon etter TV-aksjonen Hjerterom. Dette var folk som uten oppfordring meldte seg for å tilby sin tid og kompetanse i bymisjonsarbeidet.

Etter aksjonen ble de invitert til orienteringsmøte i Bymisjonssenteret der et bredt spekter av muligheter ble presentert for de nye frivillige. Kirkens Bymisjon trenger frivillige medarbeidere på nesten alle områder, og på "tilbudstorget" denne kvelden var både det oppsøkende gattearbeidet, rusforebyggende arbeid, sykehjem- og eldresektoren, barnevernstjenestene, krisetelefonen til Kirkens SOS og frivillighets-sentralen som formidler et bredt spekter av oppgaver. Vi spurte noen av de frammøtte om hvorfor de vurderte å bli frivillige:

Studenter klar for frivillig innsats. Fra venstre: Ellen Gryting, Kjersti Aasbø, Marie Stamsø.

Liv Braathe: - Jeg jobber i bydelen og kjenner mange av behovene. Det er utfordrende å kunne bruke egen ledige tid til å gjøre noe for andre. Jeg er interessert både i det selvmordsforebyggende arbeidet og i Homestart for barnefamilier.

Marit Nyen: - Jeg er selv trygdet, men har masse erfaringer fra flere års arbeid i blant annet Midt-Østen. Jeg har behov for å bruke min egen erfaring til noe nyttig. Det er viktig å være en oppreist person selv om man er trygdet. Som frivillig kan jeg også få prøvet ut egne grenser.

Tre studenter sitter og fyller ut skjemaer for videre kontakt med Bymisjonen. De kommer fra andre steder i landet, men vil gjerne bruke tida i Oslo til å gjøre en frivillig innsats. Barn og ungdom, selvmordsforebygging og rusarbeidet er de gjerne vil jobbe med. - Det blir mye kafé- og uteliv på oss studenter, innrømmer de tre. De vil gjerne bidra med noe som har betydning for andre.

**Vil du bli frivillig i Kirkens Bymisjon?
Ta kontakt med Frivillighetsentralen St. Hanshaugen,
tlf.: 22 69 86 10
e-post: firmapost.stf@skbo.no**

Lyset som motkraft

Tenn lys! Mørketida er her igjen og minner oss på å tenne våre lys.

Enda en gang inviterer Kirkens Bymisjon til å tenne Lys i mørket. Ikke bare for å gjøre det trivelig i mørke kroer, men for å minne om at lys av medmenneskelighet også kan tennes for hverandre.

Lys er tegnet på håp. Lyset er en motkraft.

Tidlig i høst ble verden vitne til et skrekkscenario som ennå sitter igjen på netthinne. Terroraksjonen i Russland mot skolen og alle barna. Grusomhetene som utspant seg rørte ved dyppet i oss.

I Italia sendte en dame en tekstmelding: "Sett et lys i vinduet i kveld. La oss stå sammen med dem. Send denne meldingen videre!" I løpet av et døgn hadde meldingen nådd hele Europa og tusener av lys skinte fra vinduene ut i mørket.

En motkraft. Et håp.

I Skippergata i Oslo ligger det en liten kafé, Møtestedet, som Kirkens Bymisjon driver. Gjestene kommer rett inn fra gata og er kanskje noe mer forkomne enn de fleste andre kafégjester. Middagen koster ti kroner og er et godt tilbud for folk som ikke har så mye å rutte med. I et hjørne av kafeén er det et lysteningssted.

Ei jente sitter og snufser. Hun skal ut i den kalde kvelden. Gå til sin faste plass hvor "kundene" kan se henne. Ikke alle kan velge sitt yrke. Ikke alle har økonomi til å gå den veien de ønsker. En av de ansatte prater med henne. "Tenn et lys for meg da. Tenn et lys så jeg vet at noen er der sammen med meg." Så går hun.

Et lys blir tent. Noen ser mer enn kroppen hennes.

En motkraft. Et håp.

I vårt samfunn blir forskjellen mellom fattig og alminnelig rik større og større. Følgene ser vi tydeligere og tydeligere: Isolasjon og ensomhet sprer seg. Gjennom TV-aksjonen Hjerterom så vi at det går an å slå en kile inn i de krefter som bryter ned og isolerer. Det går an å skape motkrefter og håp. Det ble tent lys som syntes.

En motkraft. Et håp.

Nå går det mot jul. Forskjellen mellom de som har og de som ikke har blir klarere nå. I årets Lys i Mørket-aksjon bruker Kirkens Bymisjon et enkelt brennende lys som annonsebilde.

Bli med og tenn lys i mørket! Som glimt i mørke rom. Som motkraft - og som håp blant medmennesker. Tenn lys, blant dine nærmeste - og for de du ennå ikke har møtt!

Velkommen til Lys i Mørket-aksjonen! Se programmet på side 16 – 17.

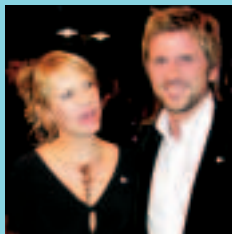

Tre annonser fra årets Lys i Mørket- kampanje.

TV-aksjonen

TV-aksjonen

TV-aksjonen

TV-aksjonen - ein nasjonal suksess!

- Det største med Hjerterom har vore å få lov til å gi arbeidet med haldningar forkjørsrett framfor det vanlege "pengemaset". Dette har gjeve aksjonen truverd, seier Børre Arnøy i Kirkens Bymisjon. Fleire av prosjekta for tv-aksjonen har allereie kome i gang, og Kirkens Bymisjon har fått over 100 nye frivillege etter aksjonsdagen.

Årets tv-aksjon vart ei imponerende framsyning av folkeleg mobilisering. Meir enn hundre tusen bøsseberarar kring om i landet sørga for eit av dei beste innsamlingsresultata nokon sinne. Så langt er det kome inn nær 152 millionar kroner. Resultatet er det nest beste i Oslo nokonsinne. Også auksjonen på innsamlingsdagen bidrog sterkt til eit godt resultat. Dei 215 gjenstandane som vart auksjonert bort ga 507.345 kroner i kassa, og høgaste bud blei naturlegvis på diamantsmykket som gjekk for heile 152.000 kroner!

- Vi er strålende fornøgde med tv-aksjonen, og ikkje minst fordi vi nådde målet vårt om full bøsseberardekning på aksjonsdagen, seier Kirkens Bymisjons tv-aksjonsansvarleg, Børre Arnøy. Dei som ikkje hadde nok bøsseberarar, fekk hjelp frå beredskapskorpsbasar frå Chateau Neuf, Bymisjonscenteret og Noregs Røde kors. Totalt var derfor rundt 4.000 bøsseberarar i aktivitet lokalt. I tillegg sendte beredskapskorpsbasene ut rundt 200 bøsseberarar for å dekke uteområder i marka, på kafear, trikkar, baner, bussar og i sentrum. – Totalt sett gjekk sjølve organiseringa av aksjonsdagen utruleg bra, fortel Børre Arnøy.

Han har hatt permisjon frå stillinga som dagleg leiar for Bymisjonscenteret for å jobbe heiltid med tv-aksjonen Hjerterom. - Det imponerer meg at det har vore så brei oppslutning, både blant folk flest, men også i begge mottakarorganisasjonane.

Mannen med det store hjertet, Børre Arnøy.

Suksessfulle gjestebud

Han synes det har vore kjekt å jobbe med tv-aksjonen, og fortel at han har lært mykje. - Eg har fått gleda av å samarbeide nært med svært dyktige folk. Sjølv om aksjonsdagen 17. oktober heile tida har vore det store målet, har gleda i kvar enkelt dag fram mot aksjonsdagen vore stor, seier Arnøy. Og med over 3000 gjestebud i heile landet i forkant av tv-aksjonen, har begivenheitene stått i kø denne hausten. På tvers av tradisjonelle skiljelinjer har gjestebuda blitt arrangert i mangfold.

Sjølve gjestebudstankegangen har lang tradisjon hjå Kirkens Bymisjon, og Arnøy er glad for at tv-aksjonen har gitt forsterka kraft til eit fantastisk, nådefullt ord. - Gjestebudsbegrepet er no eit allemannseige - eit begrep for å tre ut av den nådelause verkelegheita, og å kunne gå inn i eit fellesskap der det er plass til alle. Dette har vi på ein fin måte klart å formidle gjennom arbeidet med tv-aksjonen, meiner Arnøy.

Prosjekta er i gang

Kirkens Bymisjon ønsker å bruke Hjerteroms-midla til å skape brukarstyrte bustadar for menneske som i dag ikkje har bustad, og verestadar for dei som lever i

TV-aksjonen

TV-aksjonen

Mørk gård backstage på NRK aksjonsdagen: Sittende fra venstre: Tore, Lamin og Bengt . Stående f.v.: Abdullah, Helen, Geir og Roger

Stor pågang ved utlevering av bøsser i Bymisjonscenteret.

sosial isolasjon der dei kan finne tryggleik, tilhøyre og auka livskvalitet. I tillegg vil vi fokusere på andre tiltak for menneske med særskilde behov slik som barn og unge med åtferdsvanskar og pårørande til menneske i naud. Femten prosent av midlane er øyremerka tiltak for barn som har fått traumar av krig og konfliktrar i andre delar av verda.

I Noreg gir Hjerteroms-midlane kraft til gamle og nye Bymisjons-aktivitetar over heile landet: Bergen får senter for innvandarkvinner, Oslo bustadsatsing, og Drammen nytt aktivitetshus. Rogaland og Vestfold får begge nye Bymisjonscenter, mens det i Bodø blir ny giv for kreativetsprosjektet. I Kristiansand vil kulturkafeen blomstre, og i Tromsø får Bymisjonen Kvinne loft. I Trondheim får "Over kaffekoppen" ny giv, og nyoppstarta Kirkens Bymisjon i Fredrikstad får drahjelp til aktivitetar knytta til det nye Bymisjonscenteret. Dette er berre nokre av prosjekta som er på trappene i Kirkens Bymisjon.

På våre nettsider kan du følge prosjekta:
www.bymisjon.no/tvaksjonen.

Tekst og foto:
Margrethe Høydalsvik

Sandnes ble byen som samlet inn mest penger til tv-aksjonen Hjerterom med kr 33,78 pr innbygger. Oslo kom på en god fjerde plass med 31,32 kr pr innbygger. Innad i Oslo var det bydel St. Hanshaugen som toppet med kr 37,52 pr innbygger. Vestre Aker kom som nr to og Ullern ble nr tre med kr 35,11 og 34,81. Videre var Nordstrand, Nordre Aker, Frogner, Grünerløkka, Østensjø, Sagene, Bjerke, Alna og Stovner. Nederst på listen ligger Sentrum og Marka med henholdsvis 13,09 og 12,94 kroner pr innbygger.

TV-aksjonen markerer seg på Verdensdagen for psykisk helse: Bydelskoordinator Anne-Lisbeth Østenheden og leiar for aksjonen, Ole Edvard Reitan, trossar kulda for tv-aksjonen.

Et førjulsmøte med Elina Stenberg i Steenstrupsgate:

Jul i eget hjem

For første gang på flere år gleder Elina Stenberg (58) seg til jul. Hun slipper å frykte gata med sin ensomhet og nød. I Kirkens Bymisjons boligprosjekt på Grünerløkka opplever hun i år fellesskap og frihet - og ikke minst sitt eget hjem å pynte til jul.

Det er en stolt, sterk kvinne vi møter. En kvinne som forteller om sitt liv på godt og vondt, uten fordekkende ord og forklaringer. Hun forteller om samboerens død, og om problemene som kom etter hans bortgang.

Både gård og livsgrunnlag ble revet bort med det vonde arveoppgjøret, og Elina valgte å flytte til Oslo for å forsøke å starte på nytt. – Jeg trengte folk og pulserende liv rundt meg, forteller hun. Uten verken familie eller nettverk i byen, ble imidlertid dagene tunge. Med yrkeserfaring kun fra gårdsbruk hjemme ifra var det ikke lett å få jobb i Oslo. Uten jobb fikk Elina også problemer med å skaffe seg bolig, og i over tre år var hun bostedsløs.

- Vi fortjener respekt

Hun overnattet på ulike hospits sammen med rusmisbrukere, og i en periode også på gata. - Dette var en vond tid. Jeg hadde aldri trodd at dette skulle kunne skje meg, sukker Elina. Flere forsøk på å få hjelp fra sosialkontoret endte uten resultat. Det eneste hun satt igjen med var følelsen av fornedrelse og avmakt. - De burde behandle folk med mer verdighet og respekt. Vi fortjener alle respekt, selv om vi er uten arbeid og bolig. I valget mellom kontakt med sosialkontoret og å bo på gata, blir det for mange et mer verdig liv å bo på gata, enn å trygle om midler fra sosialkontoret, forteller en oppgitt Elina.

Aktivitetshuset Prindsen ble redningen

- Uten Kirkens Bymisjon hadde det trolig ikke gått bra med meg. I flere måneder var jeg bostedsløs, og gikk gatelangs for å holde varmen. Flere ganger gikk jeg til jeg segnet om av utmattelse, forteller hun.

Redningen ble en venninne fra gata som tok henne med til Aktivitetshuset Prindsen i Storgata 36. Der kom hun inn i et meningsfullt fellesskap hvor hun også fikk hjelp til kontakten med det offentlige. Aktivitetshuset drives i samarbeid med frivillige og brukere. Som en del av virksomheten drives også booppfølging i 12 boenheter, og i en av disse fikk Elina plass.

Ser frem til julen

- For første gang på flere år kan jeg nå se frem til julen. Jeg gleder meg til å pynte leiligheten til jul, og kunne invitere venner på besøk. Verdien av å ha sin egen seng å sove i, er ufattelig stor.

- Jeg er nå i ferd med å bygge meg opp et nytt liv, og et nytt hjem. Her får jeg lov til å bo så lenge jeg måtte ønske. Det gir meg stabilitet og trygghet i livet, og gir meg en god basis for å kunne skaffe meg deltidsjobb. Jeg er evig takknemlig for Kirkens Bymisjon og det de ansatte på Prindsen har gjort for meg. Nå kan jeg gå julen i møte med et lysere sinn.

Tekst og foto: Margrethe Høydalsvik

- Jeg er nå i ferd med å bygge meg opp et nytt liv, og et nytt hjem. Her får jeg lov til å bo så lenge jeg måtte ønske. Det gir meg stabilitet og trygghet i livet, sier Elina Stenberg.

Mer enn 1200 bostedsløse i Oslo

Som bostedsløs regnes personer som ikke disponerer eid eller leid bolig, men er henvist til tilfeldige eller midlertidige boalternativer, samt personer som ikke har ordnet oppholdssted for kommende natt.

Kirkens Bymisjon boligprosjekt tilbyr oppfølging i bolig for ca 30 mennesker. De bor i vanlige leieboliger i Thaulows vei og Steenstrupsgate, eller i kommunale/privat leide leiligheter.

Nettsider:
www.bymisjon.no/boligsatsing

Et hjem betyr...

- Tryggheten i å vite hvor man skal sove neste natt, og helst de neste årene.
- Retten til å råde over sitt eget og selv bestemme om man skal slippe inn den som ringer på.
- Identitet og verdigheten som følger av egen adresse og navn på ringeklokka.

■ Privatlivets grenser som følge av å ha egen do, og kunne gå med joggedress hjemme.

■ Tilhørighet i et samfunn der bolig og hjem er en viktig forutsetning for å høre til.

Lønn som fortjent

En liten gruppe mennesker fra rus- og gatemiljøet i Oslo sentrum har gått med litt rettere rygg i det siste. De har vært på jobb. De har vist at de kan bidra med noe positivt i et nabolag der de ellers møter mistro. Ærlig tjente penger i lomma har det også blitt. De deltar i jobb-prosjektet «Lønn som fortjent».

Det er Kirkens Bymisjon som har dratt i gang det nye arbeidstilbudet som gir rusbrukere i sentrumsgatene mulighet til jobb på dagen. Oppgavene er enkle og praktiske. Lønna er 100 kr. timen. Det første oppdraget er å holde det utskjelte sentrumsstrøket rent for søppel.

- Dette er kjempeflott og veldig meningsfullt. Vi ser allerede at dette har stor betydning for enkeltpersoner, og at det er et positivt svar til nabolaget. Slik oppsummerer prosjektleder Kristin Lervåg og prosjektmedarbeider Nina Rese den prøvende starten i grunderprosjektet "Lønn som fortjent".

Formen på det nye arbeidstilbudet ligner den gode gamle "dagsen"-ideen. Folk som vil ha arbeidsoppgaver på dagen, kan melde seg og bli registrert som arbeidstaker på morgenen. Oppgaver som er kommet inn fra arbeidsgivere blir fordelt, og gjennom noen timer arbeider man i gruppe sammen med en veileder, til jobben er gjort. Honoraret utbetales samme dag, og skattes på vanlig måte når 2000-kroners-grensen er nådd.

Økt selvfølelse

Opplegget er først og fremst et tilbud til rusavhengige i sentrumsgatene. – Ikke alle er like svake og rusa hele tiden. Dette er mest nyttig for dem "midt i mellom" – de som ikke er helt utslått, men som likevel er langt unna det faste arbeidsmarkedet. Dette er en mulighet til en verdig hverdag og økt selvfølelse - ikke en vei til fast arbeid. Her forventer vi bare at de står på og bidrar i noen timer. Forventningene er ikke større. Det er mange nok som er ødelagt av store forventninger, sier de to prosjektlederne.

Den aller første arbeidsgjengen i «Lønn som fortjent» klar for gaterydding. I røde luer: Prosjektleder Kristin Lervåg (t.v.) og prosjektmedarbeider Nina Rese. (Foto: Margrethe Høydalsvik)

De første dagene møtte 4-5 personer opp til arbeid. De fikk utlevert varmedresser, tykke sko, hansker og sekketraller. Oppgave: Rydde Skippergata og området rundt. De to prosjektlederne er med ut på jobb. Dette er et "Arbeid med bistand"-prosjekt, og en leder er alltid med i arbeids situasjonen. Ingen av arbeiderne reagerte negativt på oppgaven. Tvert imot rettet de ryggen da de fikk spørsmål fra sitt eget miljø: Jobber du? Tjener du penger også?

De gode dagene

- Vi har startet smått, både fordi vi må ha oversikt over arbeidsgruppa, og fordi vi foreløpig har få oppdrag. Tilbakemeldingen fra rusmiljøet er positiv. De er fornøyd med å få en oppgave som ikke krever at de er helt rusfrie, at de kan bruke tida til noen positivt, og at de gode dagene kan fylles med noen annet en kaféliv og gatevandring. Dette er helt klart svar på et behov, sier Kristin Lervåg.

Trenger oppdrag

Nå trenger den nytente arbeidsgjengen oppdrag. Som i andre bedrifter er driften avhengig av oppdragene som kommer inn. Det er praktiske gruppeoppgaver som kan løses på noen timer som står på ønskelista. Gerne utendørs og helst varige rutinejobber: Vindusspussing hos næringsdrivende, trappevask, snø- og isrydding og parkarbeid kan være gode oppgaver.

Nå håper Kristin og Nina at næringsdrivende i det belastede sentrumsområdet vil våge seg på et hyggelig samarbeid. Det varmet godt den dagen en frisør åpnet døra og ropte ut at de var flinke som ryddet gata!

Av Per Frogner

- Dette er helt sikkert et livskraftig prosjekt bare vi får oppdrag, sier Nina.. Dette er rett vei å gå i rusomsorgen, fordi det motiverer å gjøre normale ting sammen. De får vise seg fra en annen side enn vanlig, og er med på å brøyte vei for noe nytt. Dessuten er det kriminalitetsforebyggende!

Fakta

■ Prosjektet «Lønn som fortjent» drives av Kirkens Bymisjon Oslo med midler fra Stiftelsen Helse- og rehabilitering.

■ Prosjektperiode 1.06.2004-31.12.2005

■ Prosjektets målsetting: At rusavhengige får økt sin selvrespekt og opplevelse av mestring gjennom lønnsarbeid, samt at omgivelsenes bilder av den rusavhengige blir mer nyanserte og menneskelige.

■ Arbeid utføres for oppdragsgivere tre dager pr. uke

■ Adresse: Fred Olsens gt 1, Oslo

■ Oppdrag kan bestilles på tlf 920 568 50

■ Prosjektleder: Kristin Lervåg

Benn Torget er kokk og medmenneske i Hertzberg kro ved Bymisjonssenteret. Dette er nesten som dagligstua for en del av gjestene, sier han.

Benn Torget, Helen Bjørnøy og Erling Kagge ved lanseringen av boken "Rett fra hjertet".

Mild mann med kraftig kost

- Dette er nærmest dagligstua for flere av våre faste gjester. Noen av dem spiser ikke varm mat andre steder enn her. Derfor må vi være nøye med råvarene – men ikke bli for profesjonelle, sier kokken Benn i Hertzberg kro. Tradisjonsmat som poteter, saus og suppe er mest populært. Den som har smakt bymisjonssuppa til Benn vet hvorfor. Nå har han lekket oppskriften til kokeboka "Rett fra hjertet".

Benn Torget. Kokk. Den lavmælte vestlendingen har sakte, gjennom 6 år, blitt en stille hovedperson i Hertzberg kro. Den rusfrie kafeen i Bymisjonssenteret mellom mursteinsgårdene i Herslebsgate tiltrekker seg alle slags folk. Men de som bruker den mest som sitt eget hjertekammer, er de som ikke så lett finner seg til rette i andre lokaler.

For noen handler det om en vanskelig bakgrunn med rus eller psykiske lidelser. Andre er rett og slett alene i hverdagen, eller er blant dem som ingenting har. Benn er lett synlig i lokalet i sin hvite kokkejakke. Hans arena er like mye ute ved bordene, som inne ved grytene.

Utvidet stilling

- Jeg er ansatt som kjøkkensjef, men det er blitt en ganske utvidet stilling etter hvert, sier han beskjedent. Det er ingen overdrivelse. Benn er både kokk, servitør, samtalepartner, megler når det trengs, interiørdesigner, webredaktør og hushistoriker for Tøyenkirken.

- Hva betyr måltidet for gjestene i kroa?

- For noen betyr det mye å bare være blant folk. Mange som bor alene med lite sosialt nettverk har lange og kjedelige dager. Her kan de spise godt og billig og se folk rundt seg. Kanskje sitter de alene i en krok her også, men de er i hvert fall blant folk.

Kroa i Bymisjonssenteret er nylig ominnredet. Det er flere hjørner og halvvegger enn før. Benn har tegnet løsningen slik, nettopp fordi han vet at mange har behov for hjørner og lune kroer i stedet for det store åpne lokalet. Her kan man være alene, og likevel bli sett. I novemberettermiddagen knitrer det på peisen i den borteste kroken. Det ligger duft av noe nybakt i rommet. Nesten som i et hjem...

- Samtalene, sier Benn. Det er mange viktige samtaler her – både ved bordene og på kjøkkenet. Han forteller om hvordan samarbeidet med «Kriminalomsorg i frihet» over en periode har ført 40-50 straffedømte personer til Bymisjonssenteret. Her får de oppgaver og arbeidstrening mens de soner dommen. Mye viktig og trivelig prat har skjedd over brøddeigen eller under måltider.

Beholde roen

Den kraftige kokken med den lave stemmen har sosiale egenskaper utover det vanlige. De sier han har evnen til å "snakke folk ut". Roe gemyttene. Det hender det oppstår tilspissede situasjoner i kroa. Høyrøstet krangling når noe har gått på tverke for enkelte av gjestene. Benn har ofte vært den som bringer ro inn i situasjonen.

- Jeg er vokst opp i hardt vær på Vestlandet og har vel evnen til å beholde roen selv, smiler han. Når det blir bråk, må man forsøke å se forbi brølene

og få kontakt. Det er som en and på vannet. Den kan se helt stille ut på overflaten, men føttene padler i ett sett, sier han.

Han savner av og til rytmen og tempoet i en profesjonell restaurant, men vil ikke tilbake dit. Han blir her i bymisjonskroa. Her får han et personlig forhold til gjestene – og til de frivillige medarbeiderne. De blir nesten som en familie gjennom årene. Nå skal de forberede jul sammen i kroa. Det er en utfordring det også, fordi noen har aversjoner mot julefeiring. Men så ender de her likevel både til forberedelser, julaften og romjul.

Rett fra hjertet

Men før det skal han delta på videre lansering av den kritikerroste kokeboka "Rett fra hjertet" der han selv og andre bymisjonskokker, sammen med kjendisgourmetene presenterer 100 hverdagsretter. Han skal koke suppe i en bokhandel! Kanskje blir den like god som den du kan smake hver onsdag kveld før hverdagsmessen i Tøyenkirken. Det snakkes om suppen til Benn. Det står en oppskrift i boka, men detaljene er det bare han som har...

Tekst og foto: Per Frogner

Jul hvert eneste år...?

Espen venter utålmodig på de andre. Både storesøster Line og fatter'n strever med fintøyet. Mutter'n løper inn og ut av kjøkkenet selv om bestemor har sagt at hun skal passe på middagen mens de er i kirka. Bestemor som er så glad i kirka. Men hun har nettopp vært syk, og orker ikke å gå ut i kulda.

Espen hadde foreslått at de skulle droppe hele greia. Han husker da godt hvordan det var i fjor. - De voksne må da kunne det utenat, både fortellingene og sangene?! Men da hadde bestemor blitt sint. "Uten juleevangeliet blir det ikke noe jul! Og jula i år er ikke som jula i fjor! Det har skjedd mye siden i fjor... *Vi behøver jula hvert eneste år!*"

Han hadde blitt sittende og tenke på alt som hadde skjedd siden jula i fjor. På det fine vinterværet med masse snø. Han hadde drømt om å få snowboard til jul... selv om han visste at det var alt for dyrt. Men han hadde fått mye annet fint, og i nyttårshelga hadde han vært hos bestemor og bestefar.

Så ble bestefar syk og døde... Det hadde vært andre triste ting også. Stian, Espens bestevenn, kom ikke så ofte lenger. Han var mye sammen med den nye gutten i klassen. Det ble ingen ting av ferieturen de hadde snakka så mye om. De hadde ikke råd, og mutter'n og fatter'n hadde krangla i lage tider.

På ønskelista dette året hadde Espen bare skrevet ting som ikke kostet så mye. Han hadde fått sykkel til bursdagen, det fikk holde lenge... Riktig nok var det en brukt en, men den var blitt kjempefin etter at fatter'n hadde fiksa den.

Det var fint i kirka, så varmt og godt. Det var krybbe i stor størrelse med Jesus-barnet oppi. En jente fra 6. klasse spilte trompet, en annen fra skolen leste juleevangeliet. Kirka var stappfull, og han møtte kjente både fra skolen, fotballen og nabolaaget. Godt å sitte tett sammen og kjenne varmen fra de ved siden av. Når de sang de kjente julesangene, var det nesten som å være et helt annet sted ute på Betlehemsmarka. Han så for seg Josef og Maria, det lille Jesus-barnet, gjeterne, sauene, englene... Så fint at de fikk være i stallen. De

hadde sikkert vært kalde, slitne og triste før de kom dit. Så ble alle glade!

Han bestemte seg for å fortelle alt sammen til bestemor når han kom hjem. Da ville bestemor også bli glad... Men det ble middag straks de kom hjem, og så kom gavene...

Første gaven var fra mutter'n og fatter'n. Han ble litt snurt da han skjønnte det var myk pakke, men boblejakka og bukse var kjempefine! Han hadde aldri hatt så fin dress før. På lappen inni jakka stod det "snowboard". Forventningen begynte å stige. Tenk om... Fra Line fikk han et spill han hadde ønska seg. Kanskje bestemor hadde fleska til? Han landa med et brak. Det lyste myk pakke lang vei. Da han åpnet og fant super-undertøyet, ullsokkene, lua og hanskene, var han helt på gråten av skuffelse. Heldigvis greide han å skjule det for bestemor. Hun smilte så varmt da hun sa: "Nå skal du aldri mer fryse gutten min."

Andre juledag våknet Espen av at det ringte på døra. Det var Stian som spurte om han ville være med å kjøre snowboard. Han ble både glad og lei seg. Tenk at Stian kom. Men Stian hadde fått snowboard og det hadde ikke han...

Før han rakk å si noe, kom det ramlende ut av Stian at han hadde arvet to snowboards og at Espen godt kunne få det ene. Han hadde arvet skoene også.

Espen føyk inn og dro på seg superundertøyet, ullsokkene, boblebuksa, boblejakka, lua og hanskene. Det ble en kjempefin dag. Han kunne holdt på i det uendelige, men etter en stund ville Stian hjem fordi han frøs. Espen var god og varm, men sa ingen ting. Han tenkte på bestemor sine ord. "Nå skal du aldri mer fryse gutten min!"

Visste hun at han mange ganger hadde avbrutt leken ute fordi han frøs slik?

Hadde hun visst at han skulle arve brettet og støvlene? Hvordan kunne hun vite ...?

Det ble sent før han la seg, men likevel lå han lenge før han sovnet. Det hadde vært en fantastisk dag! Tenk at Stian gav det ene brettet til ham. Stian ville fortsatt være vennen hans... Kanskje han skulle kjøpe superundertøy til Stians bursdag like over nyttår? Han kunne gjøre noen småjobber for bestemor og tjene litt penger.

Det var i grunnen like gøy å gi som å få. Han hadde vært stolt da foreldrene pakket opp det fine skjærebrettet fra sløyden. Den fine bestemorkoppen hadde kostet litt mer enn han hadde tenkt. Men bestemor hadde blitt kjempeglad.

Det hadde vært mye glede denne jula, og mye varme.

Mye hadde skjedd siden jula i fjor...

Mye trist og mye fint.

Godt det var jul hvert eneste år...

Av bymisjonsprest Olga Tvedt

Kristian Valen vil snakke om det som betyr mest for ham. Denne høsten gir han ut sin første CD med egenprodusert musikk. Tekstene avslører en person som har kjent på ensomhet, fortvilelsen over å miste noen, redselen for å feile – og ikke minst motet han har til å vise fram disse sidene ved seg selv.

En gammel mann i ung innpakning

- Jeg er livredd, sier Kristian Valen. – Livredd for å svikte, livredd for å feile. Han sitter med dagens frokost, en delikat omelett, salat og ristet brød, og snakker om tingene som betyr mest for ham; Karakterene han gjør som får oss til å hyle av latter, og musikken som han har våget å satse på. Forventningene fra publikum. Redselen for å skuffe. Følelser vi alle kan kjenne oss igjen i, men det blir nok noe annet å forholde seg til når hele Norges befolkning sitter og bedømmer det han gjør. Men Kristian har valgt å ta sjansen på å trå feil, på å dumme seg ut. - Jeg følger magefølelsen, sier han bestemt mellom munnfuller av omelett og ristet brød.

Møtte veggen

For fire-fem år siden møtte Kristian veggen og ble syk. Det førte med seg en periode på et par år hvor han ble nødt til å ta tak i vonde følelser og jobbe seg gjennom det. Om dette sier han blant annet: - Skal du kunne behandle dine nærmeste med respekt og omsorg, må du ha det godt med deg selv. Jeg har tatt med meg positive ting videre, og det tror jeg har gjort meg til et bedre menneske. Et sted på veien i denne tida sa han til seg selv: - Fra og med dagen i dag skal du gjøre det som gir deg noe! Det ga en åpning for å jobbe med musikk – noe han ikke hadde våget fram til da.

Vil være ekte

Kanskje så du ham på "Først & Sist" tidligere i høst? Han sang "Still Here" for publikum for første gang, og ble så revet med av teksten at han ikke klarte å holde tårene tilbake. Der sto han blottstilt og sårbar. Etterpå følte han at han hadde feilet, dummet seg ut og ble svært lei seg. Men han ville ikke gjøre opp-

taket om igjen – det var jo tross alt den versjonen som var ekte, og som viste ham slik han var. Og Kristian vil være ekte. – Det var fint at det skjedde, sier han i dag, og forteller om positive tilbakemeldinger i etterkant av sendingen.

- Kan jeg hjelpe én person med det jeg forteller, så er det helt ok å drite seg ut, sier han bestemt og bestiller kaffekopp nummer to.

Kynisk bransje

- Det var ingen norske plateselskaper som ville gi ut musikken min, forteller Kristian. - De mente at tekstene var for personlige, for triste og ikke ville selge. Han avslører dermed en kynisk bransje som er mer opptatt av et kommersielt produkt de kan tjene penger på framfor å ha fokus på det som er ekte og det som kommer fra hjertet. – Det er viktig for meg at tekst og musikk er skrevet akkurat sånn. Jeg kan være flau etterpå, men der og da føles det helt riktig, sier Kristian. "Still Here" handler om en hendelse i Kristians liv. En liten gutt i hans nærmeste krets døde av kreft. – Folk du alltid har hatt i nærheten – plutselig er de borte, sier han lavmælt, og forteller om sykdom, for tidlig død og selvmord. Eller mennesker han føler han har sviktet, eller som har sviktet ham. Og han beskriver kaoset som følger med når noen blir revet bort, men fremholder at det ikke trenger å være negativt når han samtidig erfarer at han blir møtt på en åpen måte av sine nærmeste. At han får den støtten han trenger. Sånn som vi alle trenger når livet føles vanskelig.

- Skal du kunne behandle dine nærmeste med respekt og omsorg, må du ha det godt med deg selv, mener Kristian Valen.

(Foto: Per Heimly)

Ikke alt går som planlagt

Det er en underlig opplevelse å sitte der sammen med moro-mannen og musikeren Kristian Valen. Intervjuet tar en helt annen retning enn planlagt, og de forberedte spørsmålene må forkastes. Har han ventet på en anledning til å snakke om disse tingene? Det virker sånn. Her er det bare å følge på, og man kan ikke annet enn kjenne beundring overfor denne mannen som tør vise fram egen sårbarhet, svake sider og samtidige styrke og mot på en så ærlig og oppriktig måte. Øynene hans er intense, uttrykksfulle og vitner om livserfaring.

Latter og musikk

Da Kirkens Bymisjon tok kontakt med Kristians agent for å be om et intervju, kom svaret lynraskt tilbake med beskjed om at Kristian ville la seg intervju. Og han hadde også et ønske som han hadde gått og tenkt på en stund; Han vil gi en forestilling til Kirkens Bymisjons brukere og gjester. I skrivende stund er vi i ferd med å planlegge konserten, og en dag før jul skal den holdes – til stor

glede for alle involverte parter. Og kjenner vi ham rett, tar han frem et par av sine hysterisk morsomme karakterer, og lar oss få trimme lattermusklene både vel og lenge! Dette ser vi frem til!

Gammel på erfaring

Gjennom hele intervjuet har en tanke ligget der og surret, og spørsmålet må bare stilles: Er du en gammel mann, Kristian? – En gammel mann... Han ser ned i gulvet og tenker litt. – Jeg føler nok at jeg har levd mer på godt og vondt enn de fleste – kanskje mer på vondt. Og jeg er nok gammel på erfaringer. Men om jeg er så vis, sier han med en liten latter, og ser opp med et lurt glimt i øynene... nei, det vet jeg ikke!

Av Merete Anker

- Jeg tror samfunnet duller litt med folk!

Kunstnerisk ansvarlig for Adventkonsertene i Gamle Logen, Liv Ragnhild Sømme Torneberg, synes samfunnet duller folk inn i et kommersielt spor som forflater den åndelige siden ved livet. – Og da tenker jeg først og fremst på det kunstneriske uttrykket, understreker hun.

Vi snakker om alle konsertene som holdes før jul – i kirkerom og andre steder - hvor det presenteres lettvinnt musikk som smyer seg inn i ørene til publikum. Men Liv Ragnhild mener bestemt at man ikke skal undervurdere sitt publikum som absolutt er i stand til å ta inn mer krevende materiale. - Jeg er klar over at jeg trækker mange på tærne nå, men den sjansen tar jeg gjerne. Og jeg er en stor fan av for eksempel musicals selv! Men jeg synes nok at det klassisk kunstneriske uttrykket gir en annen dimensjon, sier hun tenksomt.

Ti år som ansvarlig

Musikken har fulgt Liv Ragnhild gjennom hele livet, og for ti år siden ble hun altså kunstnerisk ansvarlig for Adventkonsertene. Jobben gjøres for kun et lite honorar som dekker utgifter til barnepass og lignende. - Dette er min måte å drive veldedighet på. I tillegg er det en arena for et kunstnerisk mangfold, forteller hun. Det er ikke få timer og dager hun bruker i løpet av et år på forberedelser til konsertene. Allerede før kakene fra sist jul er spist opp, får hun en telefon fra Finn Røgenæs (arrangøren) som spør hva de skal finne på neste gang. Bli det "Piken med svovelstikkene"? "La Bohème"? "Amahl og de hellige tre konger"? I alle fall blir det noe som setter fokus på nøden i samfunnet og det gode i mennesket. Når programmet er bestemt, kontaktes artistene. Deretter skal noter sendes ut. Alt dette må gjøres

Liv Ragnhild i "Piken med svovelstikkene", Adventkonsertene 2003.

før sommerferien. Når vi andre reiser bort på høstferie, sitter Liv Ragnhild og jobber med region. Hele ferien. Så er det alle prøvene i november. – Det går seg til underveis, dette her, smiler hun og lener seg tilbake i stolen med en kopp te innen rekkevidde.

Travel dame

- Adventkonsertene er en god start på adventstida, sier Liv Ragnhild. Men det er ikke akkurat noe bedagelig tempo hun holder utover i desember. Julerengjøring og kakebakst må vike for musikken. Hun er dirigent for korene Scenario og Tryllefløytene, og desember er jo høysesong for konserter og sceniske produksjoner. I tillegg registrerer hun show for næringslivet, følger opp barnas aktiviteter og egen fysisk trening. Blant annet. Og dette er utenom jobben som sangpedagog ved Ski videregående skole. - Nei, jeg er ikke typen til å sitte stille, ler hun. Men så blir hun alvorlig. - Jeg savner å tenne julegranen sammen med barna ... Og vanligvis går jeg glipp av Ingeborgs (snart 7 år) ballettforestilling, men i år har jeg overtalt dem til å legge forestillingen til en lørdag, smiler hun fornøyd!

Vakker julestemning

- Det er noe fint med hele konserten, stedet, samarbeidet med Finn (Røgenæs), innsamlingsresultatet hvor hele beløpet går til saken det gjelder ... det er veldig motiverende! Hun trekker frem dette med at konsertene er ikke-kommersielle, får minimalt med pressdekning, men likevel trekker fulle hus år etter år. Det er hun veldig fornøyd med. I konsertens andre avdeling hvor fokuset ligger på julemusikk, får publikum tid til refleksjon, tid til å ta inn julestemningen, kjenne på fred og ro. Avslutningsvis reiser alle seg og synger "Deilig er jorden" sammen, og det er så vakkert at man får frysninger nedover ryggen. - Jeg tror vi klarer å skape en god stemning, og vi kjenner stemningen på scenen også. Det gjør det verdt alt strevet i forkant, konkluderer Liv Ragnhild.

Tekst og foto: Merete Anker

- Adventkonsertene er en god start på adventstida, sier Liv Ragnhild.

Navn: Liv Ragnhild Sømme Torneberg.

Alder: 42 år.

Sivil status: Gift med Sven Torneberg, to barn.

Bosted: Kolbotn.

Utdanning: Sangpedagog ved Østlandets Musikkonservatorium.

Kunstnerisk utøvende erfaring: Nationaltheatret, Det Norske Teatret, Oslo Nye Teater.

Annen erfaring: Operette-produksjoner, kunstnerisk ansvarlig for show for næringslivet, konsert-opptredener, dirigent for korene Scenario og Tryllefløytene.

Stilling: Sangpedagog ved Ski videregående skole.

Adventkonsertene i Gamle Logen arrangeres hvert år til inntekt for Kirkens Bymisjon.

Ny bymisjonsstiftelse i Fredrikstad:

Aktivitetshus mot ensomhet

Fredrikstad har fått sin egen bymisjonsstiftelse. Midt i oktober var det klart: Stiftelsen Kirkens Bymisjon Fredrikstad var etablert som den tiende greina på det landsdekkende bymisjonstreet. Planer og lokaler er på plass. Nå går det mot et lavterskel-tilbud med aktiviteter og fellesskap for isolerte mennesker i "plankebyen".

Presten Per Christian Skauen er den første daglige lederen i Norges ferskeste bymisjon. - Vi retter oss særlig mot folk som ensomme og sosialt isolerte, sier Per Christian og minner om at ensomhet er vår største folkesykdom. I de gamle lokalene til "Klara Pub" i Fredrikstad skal et helt aktivitetshus etableres. Ensomme og folk med psykiske lidelser skal få et særlig tilbud her. Kanskje blir det også mulig å tilby flyktninger og innvandrere et godt sted å bli sett. - Her blir det aktivitetstilbud og mulighet for sosial møteplass både for arbeidsledige, trygdede, folk som trenger å lære noen nytt, de som bare orker fem minutters sosial kontakt av gangen – og de som trenger samtale og veiledning i en vanskelig situasjon.

Møteplass og fellesskap

- Vi ser for oss et mangfoldig hus som skal være et redskap både for menigheter og andre grupper i storbyområdet på 70 000 mennesker. - Miljø og fellesskap er mangelvare for folk som sliter, sier den ferske bymisjonslederen. Vi ser det i kjøpesentrene. De er blitt møteplasser, men kan ikke tilby fellesskap. Flere organisasjoner har allerede samarbeidet om forberedelser. Per Christian Skauen ser for seg en samvirkemodell i Brittaniakvartalet i Fredrikstad: Frivillighetssentralen, Homestart, Kirkens SOS, Mental Helse, psykiatritjenesten i Fredrikstad kommune, metodistspeiderne – og Kirkens Bymisjon. Alle går sammen om å ta ansvar for aktivitetene i det nye værestedet.

- Hvordan blir det å være prest i dette fellesskapet?

- Jeg er privilegert som får anledningen. Jeg vil følge en velprøvet bymisjonsmodell med å forsøke å føre mennesker inn i et fellesskap i naturlige omgivelser. De blir åpen dør mellom kafe og kapell og vi planlegger å inviterer til suppenåltider før ukentlige hverdagsgudstjenester. Kapellet vil stå åpent for samtale. Gatene i byen blir også arena for den nye Bymisjonen.

- Og hva skal det myldrende huset hete?

- Klarahuset - kanskje?

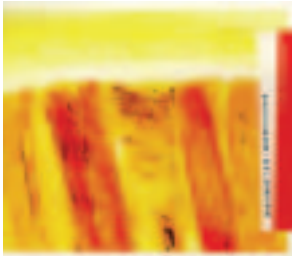
Det hele skal dras i gang for midler fra TV-aksjonen Hjerterom. Stiftelsen Kirkens Bymisjon i Fredrikstad er etablert som et samarbeid mellom Kirkelig Fellesråd i Fredrikstad, Borg bispedømme, Metodistmenigheten og Kirkens Bymisjon i Oslo.

Av Per Frogner

Per Christian Skauen, den første daglige leder for Kirkens Bymisjon i Fredrikstad har både hus, vedtekter og planer på plass. Lokalene til den nye senteret blir i den tradisjonsrike Britannia-gården – og Klara pub...

Foto: Erik Hagen, Fredrikstad blad

Ny CD "Solskinnsdypet"

CD-en "Solskinnsdypet" er en utgivelse med komposisjoner av Ketil Bjørnstad laget til Kolbein Falkeides dikt og Kjell Pahr-Iversens bilder. Det musikalske uttrykket er inspirert av dette, og binder Falkeides lesning sammen til en helhet.

I tillegg til Ketil Bjørnstad består bandet av Bjørn Kjellemyr på bass, Rune Arneresen på trommer og Arve Henriksen på trompet. Erik Hillestad er produsent, og CD'en er utgitt på Kirkelig Kulturverksted. Overskuddet av CD-salget går til TV-aksjonen "Hjerterom". Pengene skal brukes til å bekjempe psykisk og sosial nød, og bidra til et romsligere og varmere samfunn der færre faller utenfor.

CD'en kan kjøpes i musikkforretninger eller bestilles hos Kirkens Bymisjon. Hos oss koster CD'en kr 100,- (+ porto).

Skattefritak for gaver

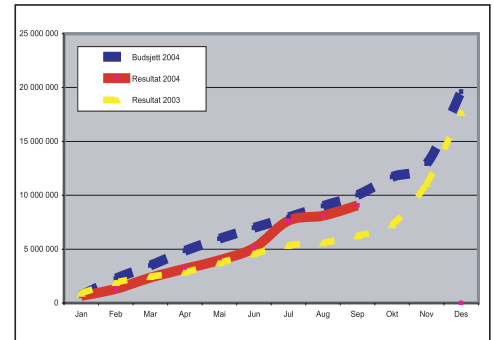
De fleste er nå sikkert klar over at gaver til Kirkens Bymisjon kan trekkes av på skatten. Myndighetene har imidlertid innført regler for hvordan dette fradraget kan gis.

Følgende regler gjelder:

- Gaven må være samlet til *samme* mottaker minimum 500 kroner.
- Mottaker må være godkjent (Kirkens Bymisjon er godkjent).
- Giver må oppgi personnummer til mottaker (Kirkens Bymisjon).
- Kirkens Bymisjon må rapportere inn til skattemyndighetene samlet for alle givere som har oppgitt personnummer (og gitt mellom 500-6000 kroner).

Vi vil derfor oppfordre alle som ønsker å benytte seg av skattefradraget til å sende inn sitt personnummer. Dette kan sendes til: E-post: lysglimt@skbo.no eller Kirkens Bymisjon, Tollbugata 3, 0152 Oslo (merk konvolutten "Lysglimt").

De som ikke er registrert med personnummer hos mottaker vil ikke få skattefradrag for gavene.

Statistikk 2004

I skrivende stund er det fortsatt to måneder igjen av året, og dette er en svært aktiv periode for Kirkens Bymisjon. Vi håper årets "Lys i Mørket" – kampanje skal nå mange hjerter, og resultere i en raus dugnad for mennesker som lever vanskelige liv. Vi satte oss ambisiøse mål for 2004, og vi ligger foreløpig omtrent som budsjettet.

Vi har i år sent ut innsamlingsbrev til 470.000 husholdninger i hele landet med oppfordring om å støtte Bymisjonen. Vi er svært spent på resultatet!

Innsamlingsleder
Hans Jacob Torkildsen

Porto
er
betalt

Svarskjema «Bymisjon»

Jeg ønsker å bli **FAST GIVER** med kr: _____

per: måned kvartal halvår år.

Jeg vil betale gjennom avtalegiro tilsendt giro

Ditt kontonummer ved avtalegiro (11 siffer):

Givernummer _____ (fylles ut av Kirkens Bymisjon)

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____ Poststed: _____

Underskrift: _____

Andre beskjeder til Kirkens Bymisjon:

Jeg ønsker ikke bladet "Bymisjon" tilsendt, men vil fortsette å være giver.

Jeg ønsker å få tilsendt informasjon om:

- Kirkens Bymisjon (verdidokument)
- Fast giverjeneste - LYSGLIMT
- Anledningsgaver
- Minnegaver
- Testamentariske gaver
- Annet:

Mottakers kontonummer 7011 05 18593

Svarsending
Avtale nr. I40212/437 OMD

Kirkens Bymisjon
SENTRUM
0109 Oslo

Alternative julegave

Årets julegave-brosjyre frister næringslivet. Vi gjentar suksessen med firmagaver til næringslivet.

Kirkens Bymisjon kjenner mange mennesker

her i Oslo som kan se langt etter en pakke under treet og enda lenger etter "god jul". Vi ønsker å gjøre noe med det, men trenger hjelp for å få det til. Derfor har vi også i år utfordret næringslivet i Oslo og Akershus til å gi en alternativ julegave.

Mange bedriftsledere opplever det er vanskelig å finne på vet hva de skal finne på til ansatte, kunder og forretningsforbindelser. Vi har derfor fått god respons på å gi våre alternative gaver som gleder på mer enn en måte.

Brosjyren er også lagt ut på vår hjemmeside www.bymisjon.no/julegaver der bedriftene kan bestille de "varene" de ønsker.

Flere gode hjelpere har vært med på å gjøre utsendelsen av denne brosjyren mulig. Først og fremst har Arne Hjeltnes, Owen Willis og fotograf Alf Børjesson også i år bidratt sterkt til utforming og produksjon av trykksaken. De har alle arbeidet uten honorarer! Brosjyren er trykket i over 80.000 eksemplarer og kom som innstikk i Kapital, Finansavisen og Ukeavisen Ledelse tidlig i november. Avisene har gitt oss særdeles gunstige priser for "innstikket".

20 gaver til barn kr 4000,-

Les mer og bestill på internett: www.bymisjon.no/julegaver

Lys i Mørket-aksjonen 2004

Gjestebudet 26. november

150 gjester inviteres til julemiddag, gudstjeneste, sang, taler og en ellers hyggelig kveld i Bymisjonssenteret i Tøyenkirken. Arrangementet varer fra kl. 19 – 21.

Adventkonsertene i Gamle Logen 28. november og 5. desember

I år fremføres operaen "La Bohème", - samt kjente og kjære norske og internasjonale julesanger.

Toppen Bech vil på sin inspirerende og personlige måte lede oss gjennom konsertene. Konserten starter kl. 14.00 begge dager og er til inntekt for Kirkens Bymisjons gatearbeid i Oslo sentrum. Billetter kan kjøpes på Billettsservice, Posten eller i Gamle Logen.

Aksjonsdag 9. desember

Denne dagen har vi markering på Oslo S. Vi starter kl. 7.00, og serverer morgenkaffe og julekaker til de reisende. Vi går også rundt med innsamlingsbøsser, og er vi heldige, får vi også i år en kjent artist som sørger for god musikk.

Pakking av matesker på Rønningen 14. desember

Rønningen Folkehøyskole stiller igjen opp med kjempedugnad. 1100 matesker pakkes på 4 timer av 100 elever.

Lucia-feiring og åpning av Stallen 13. desember

Tåsen skolekor går foran i byens lengste Luciatog, gjennom Oslo ned til Jernbanetorget hvor Kirkens Bymisjons julestall åpnes. Ta med barna og bli med! Arrangementet starter kl. 15.00. Se senere annonsering i Aften Aften.

Stallen på Jernbanetorget 13. – 23. desember

Stallen på Jernbanetorget er ment å være et stille sted i byen i en travel førjulstid. I stallen har vi to sauer og et esel, vi serverer varm gløgg og pepperkaker, folk kan få tenne et lys og ta en prat med de som bemanner stallen.

23. desember avsluttes stallen med gudstjeneste kl 17.00. Biskop Gunnar Stålsett og generalsekretær Helen Bjørnøy deltar.

Julaftenfeiring 24. desember

På selveste julaften arrangeres julaftenfeiring på Bymisjonssenteret i Tøyenkirken.

Dette er et rusfritt arrangement hvor opp til 120 mennesker kan delta. Feiringen innledes med en julegudstjeneste i kirkerommet.

Det blir også julekveldsfeiring i Domkirkens krypt for alle som er ute denne kvelden.

Romjulskro i Bymisjonssenteret

28. desember, kl. 14 – 18 Åpen kro
29. desember, kl. 17 – 21 Åpen kro
30. desember, kl. 14 – 18 Åpen kro

idéer

Julaften

Gjestebudet

Gjestebudet

Julekonsertene

Aksjonsdag

Aksjonsdag

Julekonsertene

Stallen på Jernbanetorget

Luciatog

Juleprodukter fra Kirkens Bymisjon

Kokebok

Landets beste kokker og en rekke andre matentusiaster fikk en utfordring: Vil du dele favorittoppskriftene dine på sunn og lettlaget hverdagsmat med oss?

Målet var å samle 100 oppskrifter som kostet under 100 kroner å tilberede for fire personer. Resultatet har blitt en helt unik kokebok som gjenspeiler den matgleden som finnes både på Bymisjonens serveringssteder og på kjøkkenet hos mesterkøkkene. La deg inspirere! Hva med å prøve vintergryte med lam, tunfisklasagne eller Arne Brimis fiskegryte?

Bymisjonens egne kokker bidrar med alt fra lapskaus og fiskegrateng til ørret i ovnen på marokkansk vis.

Boka koster 399,- kroner og selges i alle bokhandlere og ved våre virksomheter.

"Rett fra hjertet" kan også bestilles på www.bymisjon.no/kokebok

Kunstkort til julen

Vi har i år vært så heldige å få rettigheter til å trykke kunstkort av flere kjente norske kunstnere. Kjell Nupen, Liv Benedicte Nielsen, Per Kleiva og Frans Widerberg har vederlagsfritt latt oss få trykke kort av deres bilder.

Kortene er dobbeltsidige og leveres med konvolutt. Ved kjøp av disse julekortene bidrar du til at de som trenger det aller mest får en verdig og velsignet julehøytid! GOD JUL!

Kortene kan bestilles på telefon 02005 eller internett: www.bymisjon.no/julekort

Frans Widerberg, "April 1996"

Kjell Nupen, "Aggregat 3"

Liv Benedicte Nielsen, "Jul"

Per Kleiva, "Lauv som fell II"

Tid for å bry seg

Velferdssjekk kalles det i politiet. Som når en nabo har meldt fra om ubehagelig lukt i oppgangen og at posten har flytt i lengre tid. Marie Takvams sorgelig aktuelle tekst lar naboen fremføre sin forsvarstale. "Vi visste ikkje...", "vi synest at einkvar får gjere det han vil og ingen blandar seg". Nei, nettopp! Det er først når ulykken har skjedd, vi ser hvor skjørt livet er. Først når noe blir borte, vi ser verdien av hva vi hadde.

Samholdet blant folk, solidariteten! Det er ikke slik at en vet noe særlig om naboen lenger. Det kvelende tette naboskapet er erstattet av et uforpliktende nærvær, der en helst ikke vil vite og nødig vil bry seg. Hadde hun familie, den døde? Naboen vet neppe. Patruljen på velferdssjekk må lete andre steder for å finne svaret. Omtrent 50 av de 5 000 som dør i Oslo i løpet av et år, oppgis å være uten pårørende. Er det ingen der til å ordne med begravelsen, tar det offentlige et ansvar.

Helse- og sosialarbeidere ser at mange i byen har lite sosialt fellesskap utover kontakten med de offentlige hjelperne. Mangelen på sosiale nettverk er et kjempeproblem både for psykiatrien og somatikken. Men det er sosial fattigdom også i det offentlige. Det skal være størrelse på det kirurgiske inngrepet om en får ligge over natten. Sinnstilstanden er dypt alvorlig om en får ligge noen tid i psykiatrien. Samtidig med at man til de grader har satt sin lit til at det finnes nettverk og hjemmebaserte tjenester, trues Nødhjelpsteamet ved Legevakten i Oslo av nedleggelse. Nødhjelpsteamet av sykepleiere som nettopp har geriatri, psykiatri og akutte omsorgsbehov i hjemmet som sitt spesialfelt. Når økonomien ikke strekker til, er lite synlige tjenester som mangler inntjening utsatt for hogg. Nedlegges teamet, overlates bydelene en livsviktig utfordring. Mens det for folk flest stadig er tid for å bry seg, både om naboer og bevilgende myndigheter.

Død nabo

*... og var det ikkje for dei tretti dagar
som låg der uopna i korridoren
utfør døra
og at vi måtte lyfte føtene litt høgre
for å stige over ...
men ingen tenkte noko før ei lukt
seig ut langs døra ...*

*... men hugs
vi rekna at det var ei reise
vi visste ikkje kvar ho kom ifrå
og heller ikkje kvar ho drog
og nå til dags finn ingen på
å stille slike spørsmål
så påtrengjande
vi synest at einkvar får gjere
det han vil og ingen blandar seg
... ho henta brød og mjølk før dette hende
det var i grunnen alt
og ingen veit så mykje meir
om henne eller andre her
og ofte er det ikkje meir å vite
så for så vidt ...
og var det ikkje for dei tretti dagar
som låg der uopna i korridoren
og at vi stendig måtte lyfte føtene litt høgre ...*

Marie Takvam
"Brød og tran", Gyldendal, 1969

byVISJON
& byMISJON

Av Erik Jørgen Stabrun
prest ved
Oslo politidistrikt

Hvem vil du tenne lys for?

Barnehagen ligger sentralt til på Skovheim-området på Nordstrand, som består av eldreboliger og et familiesenter i tillegg til barnehagen. Barna er i aldersgruppen 3-6 år. Samarbeid og trivsel på tvers av generasjonene er et sentralt tema gjennom hele året. Skovheim barnehage har som visjon: Gode møter i hverdagen. I samarbeid med barn, foreldre og personale skal vi strekke oss mot "de gode møtene" som er grunnlaget for trivsel, utvikling og læring.

Aksel, Sondre, Benedikte, Inge, Petra
Justine, Thale og Jenny har svart på spørsmålet:

Hvem vil du tenne lys for?

- Oldemor som døde da hun var 90 år. Hun levde helt til 2003, hun!
- Jeg vil tenne lys for de jeg er glad i.
- Vi kan tenne lys for Jesus. Og Gud!! Han er det kanskje ikke så mange som tenner lys for...? Alle tenner bare for Jesus barnet.
- Jeg vil tenne lys for bestefar som overlevde hjerteinfarkt.
- Jeg vil tenne lys for lillesøsteren min - så hun ikke skal skrike om natten. Og fordi jeg er glad i henne.
- Vi kan tenne lys for de som ikke har penger til julepresanger. Hva gjør mamma og pappa når man ikke har penger til det? Hvor får man penger fra når man ikke vet hvordan man får dem?
- Ikke alle mennesker i Norge er rike. Noen er fattige. Men ikke så mange som i Afrika. Vi må tenne lys for de fattige.

Denne lys-sangen synger barna i Skovheim Barnehage:

*Her går jeg med min lanterne
Her går min lanterne med meg
Der oppe lyser en stjerne
Her nede lyser jeg
Brenn høyt mitt lys
Vi går til vårt hus*

På vår side

Dette er siden for ord og uttrykk fra Bymisjonens mange brukere, beboere og gjester.

Denne gangen er det barna i Skovheim Barnehage som har levert streker og ord mens de venter på advent og jul.

